

sede varer, og fru Annie Lunde Hansen påpeger, at der er nogle produkter, hvor man ikke kan spore det overhovedet, kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Annie Lunde Hansen: Hvis vi nu indførte en sådan mærkningsordning og man så sad og diskuterede med Enhedslisten, om det skulle være de varer, der ikke var gensplejsede produkter i, eller det var dem, der var gensplejsede produkter i, som skulle mærkes, hvilke varer tror fru Annie Lunde Hansen så der skulle bruges flest mærker til?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at uenigheden går ikke så meget på selve mærkningen. Men hr. Keld Albrechtsen vil ikke have gensplejsede ting, aldrig, heller ikke i fremtiden, hvor jeg og mit parti siger: Jamen vi kan ikke blive ved med at stå at jukke i det samme urtebed, vi må se ud i fremtiden, og når der forskes, må man gå ud fra, at tingene bliver bedre.

Så vil jeg sige, at gensplejsning er kommet for at blive, og så må vi have en vis kontrol med mærkningen af tingene. Vi skal være fair over for forbrugerne, og jeg er næsten ligeglad med, hvor megen tid man skal bruge. Hvis der kan spores noget af det i varen, skal det stå på varen; men hvis man ikke kan spore noget som helst, jamen hvor skadeligt er det så for forbrugerne, og hvilken glæde har de af, at varen er mærket?

Så vil jeg også spørge: Skal vi også til at mærke svinekødet med, at denne gris har fået penicillin, da den engang var syg? Eller skal det være, som det er i dag, at når der er gået et vist stykke tid og medicinen ikke kan spores i kødet, er kødet frit for medicinrester? Eller hvad vil man? Vil man have, at vi også skal mærke det?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det lyder meget fint, når fru Annie Lunde Hansen siger heroppe fra talerstolen, at det godt kan være, hr. Keld Albrechtsen har valgt at sige, at det og det vil han aldrig spise og helst være fri for. Sådan kunne jeg måske også godt have det, men er det så ikke rimeligt, at de to herrer, som er her i salen i dag, får muligheden for at fravælge? Det kan vi kun få mulighed for, hvis tingene er mærket, og det er det, det handler om. Det handler om, at man som forbruger kan se, at tingene er gensplejsede, og så kan man lægge dem ned igen, og så kan man tage en anden vare, som ikke er gensplejset. Det er kun det, det

handler om, og jeg vil gerne spørge fru Annie Lunde Hansen: Går CD også ind for, at forbrugerne skal have de relevante oplysninger, så forbrugerne frit kan vælge, hvilke varer de vil putte ned i deres indkøbskurve?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne have, at mærkningen er relevant, vil jeg godt sige til de to herrer. Og hvad er relevant for en forbruger, når han eller hun står og skal vælge sine fødevarer? Er det helbredssikkerhed, er det sundhedssikkerhed, eller hvad er det? Men hvad nu, hvis der ikke kan måles en pind i mælken?

Det kunne jo godt være – det har vi jo prøvet og målt – at økologiske landmænd er kommet til at give gensplejset foder, men det har ikke kunnet måles i mælken. Hvad er så vildledning? Er det vildledning at sige, at denne mælk indeholder gensplejsede produkter, eller at denne mælk er fri for alt, der er sundhedsfarligt? Hvad er vigtigt? Man skal vel ikke være verdensmester for at gå i byen og købe ind.

Jeg mødte en dag en mor med fire børn. Hun skulle købe ind, og alle hendes børn var allergiske over for et eller andet. Det vil sige, at hun skulle kigge på alle e-numrene, for det var ikke den samme allergi, børnene havde. Hun brugte mange timer hver dag til at gå i byen. Det skal vel helst ikke være sådan, at det bliver en viden-skab at købe ind? Jeg vil bare have, man skal kunne stole på det, der står om, hvad der er brugt til varerne.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes ikke, det er særlig høfligt af hr. Keld Albrechtsen og hr. Christian H. Hansen, at de ikke har forklaret CD's ordfører, hvorfor moderne forbrugere eventuelt godt kunne tænke sig at vide lidt om, hvorvidt der er brugt gensplejsningsteknologi i produktionsprocessen. Men hvis jeg nu giver et eksempel, kunne det være, at vi kunne få CD til også at forholde sig til den problemstilling.

Når vi taler om økologi og økologimærkning, så er der selvfølgelig dels det aspekt, der hedder, at selve varen er fri for sprøjttemiddelrester osv. Men så er der også miljøaspektet, fordi vi ved, at økologisk landbrug har den fordel, at der ikke kommer pesticidrester i grundvandet, og at der lever flere fugle og insekter på økologiske mar-